

DE STRIJD IN BELGIË

RUST IN HET DUITSCHE KAMP BIJ VISÉ. — De hoogst interessante foto's van België en van het Duitse leger, die wij op deze pagina's geven, zijn vervaardigd door den heer Moussault, van de Vereenigde Fotobureaux te Amsterdam.

oorlogs-indrukken

Geradbraakt, na vele uren sporens, bereikte ik ten slotte Maastricht. Daar sprak ieder over oorlog. De woorden „kanongebulder”, „gewonden” en „Luik” lagen op ieders lippen. Somborger dan ik die ergens anders vond. Wonder boven wonder kon ik hier een rijtuig krijgen, dat mij met mijn foto-toestellen en enkele dozijnen platen naar Eijsden bracht. Hier aangekomen sloeg ik met mijn zware bagage den landweg links in en beklom den Meschberg, vanwaar ik een gezicht had over de geheele streek. (De Meschberg is de scheiding tusschen Holland en België.)

De Nederlandsche huisjes waren hier getooid met de Nederlandsche driekleur. De bewoners wisten dat deze vlag hun have en goed zou beschermen. Nooit heb ik zoo'n waarde aan dat „rood, wit en blauw” gehecht als toen.

De boerenmeisjes die hun koeien melkten, hadden een klein Hollandsch vlaggetje bij zich dat zij onder het melken naast zich in den grond plantten.

Voor mij lag Visé, rookend en smeulend, terwijl meer op den achtergrond een der forten zichtbaar was. Links in de diepte ver- toonden zich zeer klein de Duitse legers, die voorttrokken in onafgebroken rijen, terwijl auto's hen voorbij snorden. 't Geheel deed me denken aan mijn kinderjaren, toen ik speelde met kleine looden soldaatjes. Ik had ook tenten en kanonnen, en schoot met erwten; enkel had ik niet zooveel soldaatjes en had ik ook geen auto's.

Onschuldig kinderspel! Nooit had ik ge-

DE DUITSCHE SOLDATEN MAKEN ZICH GEREED VOOR EEN MARSCH.

EEN WAGEN MET KRIJGSBENODIGDHEDEN IN HET GEHEEL VERWOESTE DORP MOULAND.

dacht dat spel in werkelijkheid mede te zullen maken.

Eenige Nederlandsche soldaten, die op den Meschberg post gevat hadden, zochten bescherming tegen de hevige regenbuien in een schildwachthuis, gemaakt van korenschoven, waar de dikke regendroppels echter spoedig doordrongen. Al het korens is reeds gemaaid en staat in schoven. Er zijn echter geen handen, die het zullen opstapelen in de schuren, daar de werkzame arbeiders zijn opgeroepen om hun plicht te vervullen. Na enkele dagen zullen de goud-gele halmen als waardeloos onkruid op den akker liggen.

In de verte hoor ik het kanongebulder; elk schot maakt wie weet hoeveel dooden. Dan weer hoor ik het knetteren der mitrail- leurs. Dit zijn wel de meest geraffineerde moordwerktuigen die het menselijk vernuft heeft kunnen uitdenken. Zij spuwen dood en verderf overal waar zij heen gericht worden. Hun kogels gaan door zes rijen soldaten en duizenden dapperen worden in enkele minuten weggemaaid.

Plotseling hoor je het snorren van een motor.

Heel hoog en heel ver vertoont zich een vliegmaschine, dan zie je er twee, drie, zes.... Het gaat als bij de sterren 's avonds als het donker gaat worden: hoe langer je kijkt, hoe meer je er ziet. Ten slotte telde ik 12 machines. Sommige gingen in de richting Luik, andere in de richting Aken. Je weet niet of het Fransche, Belgische of wel Duit- sche machines zijn.

Dit is echter zeker, dat de inzittenden onverschrokken kerels zijn, want moeten zij een noodlanding maken op vijandelijk terrein, dan worden zij zonder genade gefusilleerd.

DUITSCHE OFFICIEREN ZOEKEN EEN OOGENBLIK VERPOOZING BIJ EEN LEKKER GLAASJE WIJN

TWEEMAAL DAAGS WORDT ER VERSCH DRINKWATER VERSTREKT.